

Nr 18.

Godkänd av första kammaren den 18 februari 1919.

Godkänd av andra kammaren den 18 februari 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om visst undantag från tillämpningen av 49 § 1 mom. och 165 § 1 mom. lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse.

(Bankoutskottets utlåtande nr 5.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten proposition, nr 48, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finansärenden för den 17 och 31 januari 1919 samt av i lagrådet fört protokoll, föreslagit riksdagen att antaga här nedan intagna

Förslag

till

Lag

om visst undantag från tillämpningen av 49 § 1 mom. och 165 § 1 mom. lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse.

Häriigenom förordnas, att vad i 49 § 1 mom. och 165 § 1 mom. lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse finnes stadgat icke skall i fråga om bankbolag, vars egna fonder uppgå till minst fem miljoner kronor,

äga tillämpning under tiden intill den 1 juli 1920, där ej Konungen dessförinnan annorledes förordnar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1919.

Såsom i ovan först nämnda statsrådsprotokoll erinras, hade sammanlagda saldona å de privata bankernas giroräkningar, vilka saldon den 31 oktober 1917 uppgått till 691,330,350 kronor, den 30 september 1918 stigit till 973,610,289 kronor och den 30 därpå följande november, sista dagen, för vilken slutsumman då var känd, till 1,020,708,195 kronor. Enligt numera tillgängliga statistiska uppgifter uppgingo dessa saldon den 31 december 1918 till 1,042,494,186 kronor.

Då de förhållanden, som föranlett ifrågavarande undantagsbestämmelser, fortfarande äro för handen och väl ännu någon tid framåt torde komma att bestå, synes det vara lämpligt, att lagen förlänges, på sätt förslaget innehåller. Riksdagen vill i detta sammanhang erinra vad som frambölls redan av 1917 års riksdag i anledning av uttalade farhågor för att den provisoriska lagen skulle kunna komma att sättas ur kraft så plötsligt, att bankerna icke erhöles tillräcklig tid på sig för avvecklingen eller att enligt riksdagens mening Eders Kungl. Maj:t icke skulle underlåta att, därest den provisoriska lagen ansåges böra träda ur tillämpning, i tid vidtaga sådana åtgärder, att de befarade olägenheterna bleve undanröjda.

Då det emellertid torde få anses vara önskvärt, att de genom kriget framkallade provisoriska bestämmelserna på olika områden, så snart ske kan, avvecklas, har riksdagen för sin del ansett det vara nödigt, att redan nu utredning verkställes, huruvida en återgång till det i lagen bestämda förhållandet mellan bankernas inlåning och deras fonder må anses lämpligt eller huruvida förändrade föreskrifter i detta avseende äro av behovet påkallade.

På grund av vad sålunda i ärendet förekommit, har riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

Stockholm den 18 februari 1919.

Med undersätlig vörtnad.